

ning til en voksen- og efteruddannelsesreform med henblik på en hurtig ikrafttræden.

Siden da er det konstateret, at antallet af pladser, de 10.000 årlig, tilsyneladende ikke holder. Siden da har der også været meldinger fra regeringen, som ikke har været helt entydige og helt klare. Derfor finder vi det naturligt, at vi på denne måde får konstateret for det første, hvad regeringens planer er, og for det andet, hvad regeringens politik går ud på, og i hvilken rækkefølge vi kan forvente den efterfølgende her i Folketinget.

Besvarelse

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): Arbejdsministeren og jeg deler besvarelsen af den stillede forespørgsel, som vi takker for. Det giver regeringen en god anledning til at omtale regeringens politik på voksen- og efteruddannelsesområdet.

Voksen- og efteruddannelse er jo, som det også blev fremhævet i begrundelsen, et vigtigt anliggende i 1990'erne. Indsatsen for uddannelse og opkvalificering har ikke alle steder været tilstrækkelig omfattende og effektiv. Det skal der ændres på.

Statsministeren udtalte som bekendt i sin åbningstale i oktober 1993, at regeringen i 1994 ville udvide med 10.000 helårspladser på voksen- og efteruddannelserne. Målet skulle være, som det allerede er nævnt, en gradvis udbygning med yderligere 50.000 pladser i løbet af 1990'erne.

Målsætningen er jo i og for sig ikke ny. I en årrække har det indgået som forudsætning for de samfundsøkonomiske fremskrivninger for skiftende regeringer, at der skete en udbygning af indsatsen med et nærmere afgrænset antal helårspladser, i de seneste år koncentreret om tallet 60.000 fra 1994 til år 2000.

I åbningstalen udtalte statsministeren også, at regeringen vil indlede nye drøftelser med arbejdsmarkedets parter og kommunerne om forbedring af voksen- og efteruddannelserne i 1990'erne; en langsigtet og forbedret indsats forudsætter bidrag fra alle parter.

Regeringen nedsatte derfor det såkaldte 4-parts-udvalg, der bl.a. anbefalede, at udbygningen baseres på en blandet finansieringsform – hvor arbejdsmarkedets parter, virksomhederne og den enkelte uddannelsessøgende på frivillig basis løfter omkostningerne i fællesskab

med det offentlige – der bl.a. baseres på forpligtende aftaler mellem de direkte overenskomstparter for det offentlige og det private arbejdsmarked. Sådanne blandede finansieringsformer kræver forberedelse og drøftelser, før de kan gennemføres af parterne på arbejdsmarkedet. Det kan naturligvis få betydning for, hvordan den samlede indsats udvikler sig.

Så skal jeg for min ressort, Undervisningsministeriets område, sige, at målet var 7.000 ekstra pladser for 1994. Det blev dog senere ændret til 9.000 pladser svarende til en aktivitet på 4.500 helårspladser eller, som vi så tit siger, årselever. Hertil blev der i 1994 afsat en bevilling på godt 160 mio. kr.

På tidspunktet for udarbejdelsen af tillægsbevillingsloven for 1994 blev meraktiviteten opgjort til i alt 3.545 årselever. På nogle områder blev der dog oprettet nye uddannelsespladser, som ikke medførte træk på den særlige efteruddannelsespulje, fordi den samlede aktivitet inden for disse områder ikke førte til overskridelse af den ordinære finanslovbevilling.

Særlig for folkeskolelærere har der været en stærkt forøget efteruddannelsesaktivitet. Disse pladser indgår derfor ikke i det nævnte særfinansierede aktivitetsmål på de 3.545. Hvis alle områder medregnes, har der i 1994 i alt været en meraktivitet på 5.940 årselever på egentlige nye områder. Det svarer til, at knap 50.000 personer har deltaget i kurser af forskellig varighed. På denne baggrund betragter jeg måltallet for 1994 som opfyldt.

I 1995 er der afsat en bevilling til 9.000 efteruddannelsespladser på helårsniveau. Jeg forventer, at dette måltal vil blive nået. Hvordan denne meraktivitet i 1995 vil fordele sig på uddannelsesområder, er det først muligt at sige noget mere om, give et foreløbigt skøn over, i juni i år.

Der har især været udvidelser på almen voksenuddannelse på voksenuddannelsescentrene og på daghøjskolerne.

Når tilgangen til åben uddannelse på de videregående uddannelsesinstitutioner hidtil ikke har været helt så stor som ønsket, skal det bl.a. også ses på baggrund af, at de samme institutioner har været udsat for et hårdt pres for at optage mange flere på de ordinære uddannelser.

Med de mange gennemførte reformer og igangværende opfølgingsinitiativer, som skal muliggøre den planlagte store aktivitetsudvidelse, befinder vi os altså stadig i en ind-